

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORION

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any II

TORROELLA DE MONTGRÍ 27 de Febrer de 1916

Núm. 28

DE LA TERRA

A PROPÓSIT DE UNS BALLS NOUS

Desde fa un temps s'han introduït a Torroella uns ballables nous. I en aquesta terra on el ball es l'imán omnipotent que sots mou els esperits de gran part de nostra joventut, l'importació de les noves dances ha promogut un veritable moviment popular, i al implantar-les entre nosaltres ha despertat generals entusiasmes, precisament aquells entusiasmes, indicadors de secretes energies, que nosaltres des de que hem aparegut a la vida pública, anem cercant amb impaciències i afanys de neófit.

Devant la qüestió dels balls nous, la gent nostra en tantes coses indiferent i apàtica, ha definit tota una actitud col·lectiva, que posada al servei de coses més transcendents, exemple, el problema de les Escoles o la organització de l'hisenda municipal, tindria la virtut d'obrar amb gran simplicitat i eficàcia el miracle de la nostra total reconstitució.

Es per aquestes causes, que'l llegidor amable, ha de permetre lamentar-nos de que motius tan fútils com el ball, tingui a Torroella un sens fi d'adoloradors, mentre les obres de cultura si no's vegessin sostingudes per una dotzena d'intel·ligents i d'enamorats, tindrien que morir d'inanició.

Després d'aquest plany, que surt espontàniament del fons de la nostra ànima, hem de ser sincers i amb sinceritat hem d'elogiar als nous ballables, en lo que significa una, diguent-ne dignificació de la dansa, sempre amb la salvetat de que'n el nostre entendre, no hi ha ningú, que amb serietat i sensatesa, pugui defensar el ball com s'estila a casa nostra, o sigui no com un passatemps sinó com una necessitat.

Nosaltres al anar investits d'una missió, hem de declarar-nos contraris dels balls que entre nosaltres s'acostuma. Nosaltres hem de proclamar ben alt, amb noblesa, que mantes vegades ens hem sentit

fastiguejats al contemplar un ball, sobretot els dels diumenges usals.

Es allò un lloc on hi domina el mal gust i la grolleria, açò apart del aspecte d'immoralitat que representa. A casa nostra se balla per ballar, sense noció del ritme i sense pensar en la gràcilitat dels moviments; mentre se balli per a donar empentes, per a saltar desafortadament, per un sentiment d'erotisme repulsiu, la dansa serà plebeia, inculta, repugnat.

Ja que no podem desarrelar l'afició al ball, es per això que tot quan atanyi al seu millorament o dignificació hem d'elogiar-ho, i per això com deiem abans, hem rebut amb complacència, sempre relativa, als nous ballables introduïts no fa molt temps.

A nosaltres el que més ens plau es el procedent de la *polonesa*. La desinvoltura i lleugeresa de la música, es a propòsit per a adoptar gracioses combinacions.

A més aquest ballable té un aspecte educatiu. I en aquest punt si, que nosaltres voldríem ficar la atenció dels nostres aficionats per si podien treure alguna millora per lo successiu.

La dansa es alguna cosa més que un pur i senzill passatemps, es alguna cosa mes que una diversió, fins podríem dir que la seva finalitat té aspectes idealistes.

Tots ho saben; si desentrenyem els orígens de les dances, remontan-nos al temps primitiu d'infantesa dels pobles, trobem un principi religiós de la dansa. La jove humanitat en les seves festivitats religioses dançava en holocauste a les seves vetustes i anacròniques divinitats. Era la dansa en la vida dels pobles infants, una cerimònia podríem dir-ne litúrgica de les religions primitives.

Tenia en altres ocasions un aspecte guerrer, i era també una cerimònia del art de les armes. Recordeu la nostra sardana.

Perdoneu. En *Pons* ha reincidit una vegada mes. Aparentment, potser en realitat, destrueix l'unitat dels temes que tracta. Pro l'assumpte s'ho val i continuarem tractant de la dansa, a propòsit dels balla-

bles nous que s'han introduït. Contra l'opinió de molts, es aquest un tema més important i pràctic de lo que sembla al primer cop d'ull.

PONS

■ ■ ■ ■ ■

VARIA

DE LES NOSTRES PETITES IMPERFECCIONS

Una de les nostres petites imperfeccions més generalitzada, es la del xiular. Així com hi ha persones que tenen constantment la rialla a flor de llavis, n'hi ha que hi tenen el xiulet, soberana expressió de la buidor de llur intel·lecte.

¡Ah fills meus quina cosa més terrible es tenir per company o per veí a una persona atacada de mania xiuladora! Vulgues o no vulgues, a tothora ferirán les nostres orelles, el ball de moda o el *couplet* d'actualitat. Perquè un cop adquirida l'hàbitut, es passen tot el sant dia xiulant monòtonament amb una persistència i una constància desesperadores, dignes, a fé, de millor causa.

I no cregueu que per aquets entusiastes divulgadors de la música demòcrata, popularisadors gratuïts, hi hagi res que 'ls mogui a respecte, que lo mateix xiulen al mig del carrer durant el dia, que en plena nit quan se retiren tard a dormir (perquè es bó advertir que la quasi totalitat dels xiuladors son *corridos*; rarament es concibeix un *corrido* que no xiuli) torbant amb l'estridència del xiulet el son dels benaventurats que dormen.

En *juny* te per veí a un noi ja grandet que amb el beneplàcit dels seus pares mai ha anat a estudi per trobar-se delicat de salut i que a aquesta desgràcia, quan serà gran n'hi afegirà un altre, la de ser un solemne burro, amb lo qual, impossibilitat per cap treball físic, no podrà tampoc subvenir a les necessitats de la vida amb un treball d'intel·ligència. Mancat docs aquest noi de tota ocupació intel·lectual, concentra la seva atenció en apedregar els goços que passen, i en xiular de desde que 's lleva fins que s'en va a dormir; i n'ha adquirit una tant rara habilitat, que interpreta tota mena de balls i *couplets* amb gran cura i amb unes modulacions i estridències, que es un primor el sentir-lo i una joia el tenir-lo per veí.

Barroer, inharmònic i sobretot incivil, el xiular es bagatge inherent a les persones d'intel·lecte migra, es patrimoni de les rasses inferiors, que diria un humorista del Noucents.

JUNY

LA QÜESTIÓ DE LES ESCOLES

LA PART ECONÓMICA DEL PROBLEMA

No oblidem que aquesta qüestió de les Escoles, es el problema més important i seriós, de tots quan han afectat a Torroella per espai de molts anys. I de tots els aspectes del mateix, que tant sovint hem procurat ficsar i mantenir l'atenció del públic, el mes delicat i difícil, per quan es la causa eficient de totes les coses, es l'aspecte econòmic, sense una serena i premeditada inspecció d'aquest punt, tots els nostres entusiasmes, fins els nostres millors desitjos no tindrien altre eficàcia que la bombolla de sabó que infla el buf d'un nin.

Tenint el problema, per la seva importància, un caràcter d'extraordinari, també han de ser extraordinaris els medis que proporcionin les quantitats necessaries per a afrontar-lo.

Aquests medis extraordinaris son tres: emprèstit, repartiment i venda de làmines combinades amb un préstam.

Examinem avui els dos primers.

L'emprèstit es indubtablement un mitjà de resultats pràctics ben immediats. Llençar al carrer uns títols de crèdit, a un cert interès; ficsar un tipo de amortització raonable, o sigui ni massa alt car aleshores seria una il·lusió, ni massa baix perquè re-trauria la subscripció, es una cosa que sols necessita fins aquí una activitat intel·ligent i sensata; preparar la teoria del emprèstit se pod conseguir amb facilitat relativa. Prò ademés hi ha altres dos aspectes pràctics i an aquí hi ha la dificultat màxima: garantia en l'emissió i possibilitats de cobrir-lo.

Mal fiadores l'Ajuntament, sense personalitat civil reconeguda; molt pitjor si aquest es el de Torroella, amb antecedents i conseqüents de pésim administrador. Els torroellencs podrán per apatia i manca d'esperit, tolerar Ajuntaments dolents i desorientats, prò si ells fossin els depositaris de quantitats entregades en dipòsit, fins les pedres s'alçarien per a foragitar-los de la casa comunal.

¡I pensar, oh eterna paradoxa, que en realitat son els Ajuntaments depositaris dels nostres interessos, dels interessos de tots!

A falta de garantia, fracàs en la subscripció, o sinó fem la prova, i amb nosaltres tothom apostaria en que no se sotscriuria ni una sola obligació. Els Ajuntaments enlloc de ser els pares del poble, son moltes vegades uns parastres desnaturalitzats.

A més de tot lo dit seria ara mala ocasió per a recorre al mitjà del emprèstit. El diner esporuguit i covard s'enfonsa set pams sota terra, temerós de que fins a ell arribin els esquixos de la mar grossa, que ha inflat la guerra espaventosa.

Es doncs l'emprèstit una il·lusió; a més ara seria una temeritat, fins per contrast un acte d'ignoscència.

Podem anar a un repartiment extraordinari? Evidentment que no. En primer lloc perquè no seria potser suficient l'imposició accidental d'aquesta mida. En segon lloc perquè es massa gravós pel pobre i en general per tot ciutadà, ja castigat per un tipus d'imposició el més crescut i afligit per una sèrie innombrable de càrregues feixugues.

A major abundament, els moments actuals tampoc són propicis. Estem abocats a un daltabaix sense precedents; davant nostre, als peus nostres, s'obre un abim d'una gran fondària, mai igualada en la història dels pobles.

Encariment de subsistències; imprescindibles i noves exigències; esdevenir anguniós.

No podem tampoc apel·lar a un repartiment extraordinari, ni pensar-hi remotament. A més aquesta mida se fa odiosa per antidemocràtica.

Què queda doncs? La tercera i última solució, l'única sensata i fàcil: la venda de làmines.

Però no ha de ser ella una solució de caràcter tan delimitat i simplista. Ella ha d'anar acompanyada d'alguna cosa més. Aquestes coses són en nostre entendre. Primer: un préstam. Segon: una mida de previsió dintre el presupost.

Acabarem un altre dia.

• EPOS •

CERTES tradicions van desapareixent. Aquelles tranquiles tertúlies de nostres cafés van morint, ofegades per les costums de la vida moderna.

La classe mitja d'aquell temps, que's conformava passant al cafè algunes hores fent petar la xerrada, avui troba aburrit, lo que, no fa molts anys, era la seva felicitat.

No obstant, i per una excepció, en un cafè de nostra vila se reuneixen cada festa una colla de terrassans, que sempre són els mateixos, i sempre a la mateixa taula fan rotllo.

Allí passen hores i mes hores parlant del blat, de patates, de cavalls, etc., etc., fins que la dona, en sortint del ball, va a buscar-los interrompent la seva sabrosa conversa.

Nosaltres enveigem la seva felicitat. A n'ells no'ls preocupa la guerra, ni les eleccions, ni el encariment de les subsistències. Passen tran-

quilament la setmana cavant l'hort o llaurant l'olivá, i si fa mal temps es queden a casa a engrunar el blat de moro, o a fer un coniller, que tots són prou enginyosos i no'ls falten un grapat d'eines que guarden venerablement en un caixó, per a els dies que fa mal temps.

* * *

CREIEM que la guerra es un crim. Per això trobem mal fet que's despertin en els nens aficions belicoses.

Nosaltres prohibiríem el posar en els paquets de xocolata estampes de la guerra. ¡Quan no valdria més, que fossin retrats d'homes célebres, reproduccions de quadros o bé historietes!

D'altra manera, lo que podria ésser un valios element educatiu, exerceix perniciosa influència en l'ànima dels infants.

* * *

LES coses muden; els temps tornen. Així devien retornar, forçosament, les tradicionals competències «ballables», que'ns evocuen grats records del bon temps de l'avi Barretó.

Les coses muden; els temps tornen.

* * *

LLEGIM i amb gran sorpresa en la secció de fora del nostre confrare palafrugellenc Baix-Empordà, una notícia del seu corresponsal de La Bisbal que després d'altres coses no menys dignes de recullir-se diu que l'amic Albert professor de la cobla «La Principal» de aquella ciutat pot considerar-se indiscutiblement l'el gallo de los tenores.

¡Per Deu Sr. Corresponsal no fassi comparacions, que això no va ni en broma!

¿Aon queda la modestia i el respecte a l'art de la terra?

NOTES DE L' ATENEU

L'optimisme pod acompanyar a l'Ateneu en la seva marxa ascencional, car aquesta s'es realitzada sense defalliment ni interrupcions.

El número de socis ha anat creixent desde la seva fundació i passa en l'actualitat de cent trenta, número considerable si es té en compte l'especial caracter de la nostra entitat que no transigeix amb el vici ni amb la diversió barroera; número que tendeix a l'augment, constituint una hermosa esperança que obliga a metodisar l'acció cultural i patriòtica que l'Ateneu porta a cap cada volta amb més intensitat.

Les Seccions

Aquesta ha sigut la causa que ha imposat la creació de seccions autònomes facilitant la manifestació de diverses iniciatives. De moment s'han creat les seccions que responen a una veritable necessitat, sens perjudici d'augmentar-les en lo successiu.

Secció d'Estudis y Cultura

Serán atribucions d'ella i celebració de concursos, conferencies i cursos, convocatòria, revisió i augment de la Biblioteca; foment d'estudis especialment locals, organització de exposicions, etc.

Formen aquesta comissió:

D. Joaquim de Camps i Arboix, President.

D. Josep Sabrià, Secretari.

D. Eduard Viñas, Vocal.

Secció de propaganda i festes.

Será incumbencia d'aquesta secció: Foment del periòdic i redacció de gazetilles a la Premsa en tot quan sigui d'interès per la vila; intervenir en la celebració de vetllades; iniciar i organitzar fires i actes de tota mena (Fira de San Isidre, Festa dels Reis, etc.); qüestions de relació amb altres entitats; programes i manifestos, etc.

Constituirán aquesta Comissió:

D. Joan Puigpey, President.

D. Benvingut Vives, Secretari.

D. Joan Fontquerna, Vocal.

Secció dramática y orfeónica

Quedarà a son càrrec tot quan té relació amb les representacions teatrals, com conservació del quadre dramàtic, formació de la Biblioteca teatral, tria d'obres, etc., etc.; se cuidarà també de cercar els mitjans que portin a la formació d'un orfeó, establint la forma i bases del seu sosteniment.

Integren la Comissió:

D. Joaquím Vallespi, President.

D. Josep Castells, Secretari.

D. Vicens Bou, Vocal.

Secció excursionista i de sport

Cuidará aquesta secció del foment de sport i excursionisme. No es ultimada la llista del personal esperant que's vegi factible trobar un camp de sport amb condicions.

Lectures comentades

Les lectures comentades que venen donant-se encara que amb algunes interrupcions, rebrán un nou impuls, car se farà un treball previ de preparació per a donar a conèixer ordenadament els literats contemporanis mes notables aixís catalans com castellans.

La Biblioteca

Ha augmentat bastant la nostra biblioteca encara que no amb la mida del nostre desitg.

L'estat econòmic que deixa preveure l'augment actual, permetrà la formació d'una biblioteca moderna i ben poblada. El servei de llibres a domicili es més important cada dia. Durant l'any 1915 sortiren de la Biblioteca uns doscents llibres.

La Secció Infantil

La Secció Infantil que tot just comença a funcionar, constitueix una bella esperança, car prepara la generació que completarà l'obra de nostra entusiasta i ardida joventut ateneista.

El Concurs de Lectura

Seguint el camí emprés en el primer Concurs de Historia de Catalunya que fou tan abundosa en fruits, se completen els treballs del Concurs per a noies, de Lectura i escriptura en Català, segon de la serie de concursos que haurán d'estimular la aplicació a l'estudi dels nostres infants.

Nova interessant

Donem fi a les notes d'avui esperant poguer donar en el número pròxim una nova de gran transcendència, que marcarà un salt en nostre camí de lluita per la cultura torroellenca.

ATENEA

D' ESPECTACLES

TEATRE JOU.—Diumenge dia 13 la companyia que actúa en aquest Teatre, representá el drama romàntic del eximi Angel Guimerá «La Reina jove».

Es un drama plé d'amors, com quasi totes les

obres del Mestre i en aquest hi triomfa plenament per damunt de tot. Ell ens fa veure que també *els de dalt* comparteixen de les nostres penes, aquestes penes i sufriments que semblen únicament de nosaltres, els humils i que l'autor ens ensenya com un consol que no es aixís; si no que són sentiments i penes humanes.

En tot, no es pas l'obra que més ens agrada, puig creiem que li falta bon troç per ésser d'un valor literari i teatral tant gran (sobre tot teatral) com tenen «Terra Baixa» i «Maria Rosa», però ens suggestionen i ens admiren aquelles escenes que sols poden sortir de una ma mestre com la del nostre excels dramaturg.

L'execució fou molt ben portada. Distingint-se la Sra Daroqui en la Reina Alexia i el Sr. Cinca en el Roland. Insuperable el Sr. Daroqui i molt ben personificat el Sr. Salom. Molt bé els Srs. Cabré, Marin, Fernández i Alonso i les Srtes. Vendrell, Pelleró, Fernández i Martínez.

Una sola cosa debem apuntar i es que es llàstima que aquestes obres no puguin presentar-se com deurien, per manca de decorat, material i comparseria, El final especialment resultà de poc efecte, fret i pobre.

Celebrem que aquesta companyia vulga fer-nos conèixer les obres més selectes del nostre Teatre, com ha donat proves amb aquesta representació.

PALET

■ ■ ■ ■ ■

SECCIÓ AGRÍCOLA

EL PREU DE LES FUSTES

Albes, pollancres, carolines, tots els arbres de ribera pugen de preu que és un gust; són dels pocs articles del camp que realment donen benefici, lo qual no es pod pas dir de la majoria, encara que alguns hagin augmentat de preu. Però es benefici que toca a qui toca, sense que en aquest cas la precisió del propietari hi pugui res, perquè no es pas un producte que es pugui improvitzar.

No cal dir que el platan es sosté ara més que mai a preus elevats.

Totes aquestes fustes són molt sollicitades, així com la de noguera, que ja fa alguns mesos ho és més que cap.

El que no s'ha mogut gaire de preu són els arbres de bosc.

Tothom farà molt bé en aprofitar la ocasió de vendre els arbres que, arribats al seu desenrotllo, siguin ben pagats, perquè no som pas nosaltres dels que creiem que els arbres s'han de tenir principalment per fer bonic, ni tant sols per sanear l'atmosfera, ni exclusivament per a retenir les aigües; dels arbres el propietari n'ha de treure rendiment quan

arribi l'hora. Però al mateix temps hem de desitjar ferventment que, per l'esqué dels alts preus, no es deixin nues i pelades les vernedes, que mai es puguin usar l'argument que l'elevació dels preus de la fusta sigui causa de despoblació. Quant més preu tinguin els arbres, més hem de procurar fer-ne, que aquesta serà la gran raó que tindrem per a defensar mides proteccionistes per a fustes, carbó i llenya. Indubtablement, si aquests productes fossin protegits i defensats de determinades competències estrangeres, tindriem guanyat la meitat del camí per a aconseguir la repoblació forestal —de qué tant es parla per pur passatemps moltes vegades— i l'altra meitat fora guanyada si comptéssim amb una seguretat que els governs espanyols no saben donar: la seguretat de qué el regim desitjat per als productes forestals no fos canviat al cap de quatre dies o de quatre anys, sinó que tingués aquella estabilitat que és indispensable per qué el productor pugui decidir racionalment a que ha de dedicar treball, capital i intel·ligència.

ELABORACIO DEL SULFAT A CASA

«L'Art del Pagés» publica un article de D. J. Ventura i Gausachs, de Badalona, explicant com es pod fer cadascú el sulfat.

Diu: «S'agafen trossos d'aram vell o nou, tant té; es posen dins un cossi o gibrell forrat de plom o bombona de vidre; s'omple d'àcid sulfúric rebaixat a 30 o 32° i al cap d'un dia o unes hores se decanta aquest líquid a altre dipòsit igual. Allavors, l'aram, amb el contacte de l'aire, s'oxida. Quan està així, a l'endemà s'hi torna a tirar el suc que s'en tregué, i amb un pal de fusta es remena fort i sovint. Es torna a trafegar com la primera vegada i es va repetint l'operació fins que el líquid fassi 16°. Allavors està ja fet el sulfat líquid; i per cada portadora d'aigua dos litres de sulfat líquid i una mica de calç.

Aquesta es la forma que ha empleat un vinyater rabassaire de Badalona que fa uns cinc anys li passà pel cap, recordant-se de com en la seva joventut el feia en una fàbrica de productes químics. Si no que allí el feia més en gran i el cristallitzava; i per ell s'evitava la feina de fer-lo cristal·litzar i després tornar-lo a deixar.

LA QUESTIÓ DEL SULFAT DE COURE

Es de les més greus que s'han presentat per la agricultura, i no diem per la viticultura solament perquè altres vegetals necessiten cada dia més de tal anticriptógama.

No n'hi ha, ni probablement n'hi haurà pel que'n

voldria, diguin el que vulguin en les seves cartes i notes oficiosos els ministres.

N'hi hauria pogut haver si l'anterior Govern se n'hagués preocupat amb temps, amb un any d'anticipació, perquè la marxa d'una industria com la del sulfat, no s'improvitza encara que tinguem a Espanya tanta riquesa de primera materia; n'hi haurà si Anglaterra i els Estats Units ho volen, però això és independent del poder d'Espanya.

Per molt que es faci, la producció espanyola per a la temporada que s'avença serà insuficient. Ens faltaran dos, tres, quatre mil tonelades, i si és que vinguessin de l'estranger, ¿a quin preu les pagariem? ¿A quin preu pagarem el sulfat de producció nacional? Les cotitzacions actuals no són pas gens tranquilitzadores.

Es dirà i es diu fins que molts vinicultors: la qüestió és que tinguem sulfat, costi el que costi.

Això seria passador mitjantsant dugues circumstancies: 1.ª, que el fer la despesa significués assegurar les collites contra la invasió del mildiu; contra aquesta seguretat parlen amb prou eloqüència els desastres de l'any passat; i 2.ª, la seguretat de qué quan menys per part del Govern no s'han de dictar disposicions per a fer baixar el preu del vi i altres productes que tant ens costarà d'obtenir.

No van pas les coses per aquest camí; ja està vist per les disposicions de l'anterior Govern i de l'actual, que els productes agrícoles han de baixar de preu, costi lo que costi.

M. i C.

NOTICIES

Ajuntament.—*Sessió de 1er. de Febrer.* Presideix l'Alcalde Sr. Sala i assisteixen tots els Regidors menys el senyor Gali.

S'aproba l'acta de la sessió anterior i se ratifica l'extraordinària que tingué per objecte la rectificació de l'Allistament.

Se dona compte d'haber sigut aprovat per el senyor Governador Civil el presupost ordinari de aquest Ajuntament i corrent any.

S'acorda passi a la Comissió de Foment l'instància i planol presentats per D.ª Joana Bualons demanant permis per a fer obres en la fatxada de la casa que posseeix en el barri del Estartit.

S'acorda suscriure's amb cinc pessetes al primer Concurs de tir organitzat per la Comandancia General de Somatents.

S'acorda l'arreglo i blanqueix del local destinat als caballs Sememtals de la parada d'aquesta vila.

Se dona compte de la sollicitut presentada per D. Joaquim Badruna Simón, D. Miquel Bordas Guittart i D. Vicens Folgado a nom de la seva esposa Maria Casadellà Sallés en la que diuen que ha-

bent-se enterat de que l'Ajuntament te projectat construir un passeig en el carrer de Sant Josep, i té acordat la compra dels terrenys necessaris, ofereixen els que posseeixen en dit carrer pel preu de 2.025 pessetes la vesama, obligant-se a firmar tots els documents que l'Ajuntament cregui necessaris; la Corporació considerant d'absoluta necessitat la compra dels terrenys oferts per la construcció del passeig i tenint en compte que el preu és el corrent comparat amb altres terrenys d'igual qualitat, se accepta la compra pel preu demanat, firmant de moment els lliurements que acreditin el pago, amb reserva per part del Ajuntament de demanar als venedors la firma de l'escriptura de venda sempre que l'Ajuntament ho consideri necessari.

Dia 10 Febrer

Se celebra sessió ordinària de segona convocatòria presidida per l'Alcalde Sr. Sala i amb assistència de tots els Regidors.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

S'acorda quedar enterat de haber-se mandat al Excm. Sr. Ministre de la Governació l'instància firmada per l'Alcalde referent al expedient del Quarter de la Guardia Civil.

Se dona compte de que l'estat de distribució de Seccions i les llistes dels contribuents que integren les mateixes per a la designació dels Vocals associats que han de formar part de la Junta Municipal en el corrent any, han permanescut exposades al públic per terme de vuit dies no habent-se presentat reclamació en contra de les mateixes.

S'acorda procedir en la sessió vinenta al sorteig de dits Vocals.

S'acorda passin a la Comissió de Foment les instàncies presentades per D. Josep Salamià Casadellà i D. Casimir Massot Frigola per a practicar obres de reforma de fatxada en les seves cases del carrer de Sant Ramon i l'Unió respectivament.

Els dependents barbers.—La dependència de barbers de la vila ha constituït una Associació, per a plegar a dos quarts de quatre de la tarda dels dies festius.

Entenem justa l'aspiració dels barbers, i esperem que'l públic contribuirà a que puguin lograr-la, acudint als establiments antes de l'hora esmentada i deixant que'ls barbers tant amos com dependència puguin aprofitar una part de les festes.

Canvi.—Ha reaparegut a Girona el setmanal regionalista « El Gironés », quin ve altre cop a la palestra a lluitar amb l'ardidesa d'una nova força de joventut empesa pels entusiasmes de bons amics nostres.

Hem establert gustosos el cambi.

D'eleccions.—Els candidats senyors Peyra i Fournier visitaren dies passats els seus amics de Torroella.

Caritat.—La benemèrita «Associació del Pa dels Pobres» ha recaudat durant el passat any la quantitat de 371 pessetes, les que foren repartides en diferents conceptes als pobres de la vila.

Carreteres.—En el plan de carreteres darre-rament aprovat pel Ministeri de Foment, hi figuren les següents, d'interés per la nostra comarca.

Travesia de La Bisbal a la carretera de 3.er ordre de S. Feliu de Guixols a Palamós i a La Bisbal per Calonge.

Idem. de Figueras a la carretera de 3.er ordre de Besalú a Rosas.

De la estació de Riudellots a La Bisbal.

De Vulpellac a la platja de Pals i ramal a Serra.

De Gualta a Parlabá.

De Parlabá a la de Girona a Palamós.

Ponts.—Sobre el riu Fluvià de la carretera de Figueras a Corsá.

El temps.—Després d'uns dies de primavera el temps experimenta un canvi soptat que ens obsequià amb una forta nevada.

El paisatge adquirí una bellesa a que estem poc acostumats.

Aixó fou causa de que sortíssin molts a contemplar la nevada malgrat el fret.

Uns quants joves pujaren al cim del Montgrí per a admirar l'aspecte de la plana.

Per a el Sr. Arcalde.—Repetim la queixa formulada en el nombre anterior sobre l'estat indecorós de la plasseta de la torre de les Bruxes.

Esperem veure atesa la nostra anterior petició amb lo qual guanyaria quelcom el bon nom de la vila.

La branca.—Se'ns assegura que prompte començaràn les obres per a cobrir la part de la branca propera al Passeig de Robert.

Esperem que's confirmarà la nova.

Accident.—Nostre bon amic i consoci don Victor Redresa fou arrastrat dies passats per la seva euga en ocasió que ratllava oserda i l'animal se esquivà.

Esperem i desitgem que curará rápidamente de les ferides que tingué la dissort de fer-se.

Companyia de çarçuela.—Se'ns diu que's fan treballs, per a contractar una companyia de çarçuela que actuarà en el Teatre «Coll» durant la Quaresma.

Si la nova es confirma no podrém queixar-nos de que escasseigen els espectacles en nostra vila.

Cassos de rabia.—Un gos del Mas Nou atacat d'hidrofobia mossegà algunes persones del servei de la casa, prenent després direcció cap a l'Estartit on mossegà també altres gossos. Amb aquest motiu s'han dictat ordres que segons s'ens comu-

nica no 's cunpleixen prou rigurosament, doncs a l'Estartit son molts els gossos que no porten morrió. Esperem que les autoritats coneixedores de la immensa responsabilitat que sobre d'elles pesa no voldrán que aquesta pugui fer-se efectiva com se faria si s'ocasionés un mal ara evitable.

Del Sindicat.—Ha pres possessió del càrrec de Conciliari del Sindicat Agricol de Torroella, el culte sacerdot Mossen Martí Quintana.

L'entusiasme i els coneixements del jove sacerdot donen gran valor a la seva cooperació en la beneficosa obra del Sindicat.

Balls de disfresses.—Ja fa alguns diumenes que 's celebren balls de disfresses en el Saló del Menestral. Per ara no 's nota gran animació per a les festes de Carnaval.

Hoste il·lustre.—Se troba entre nosaltres acompanyats de ses gentils i distingides filles l'ex-ministre de Marina Sr. Concas.

Pensem interpretar el sentir de Torroella que estima al senyor Concas com un valor de la terra, donant-li la benvinguda en nom de la població.

Naixement.—Nostre volgut consoci i amic en Joan Garcia ha tingut el goig de veure augmentada la seva llar amb el naixement del primer fill, nen robust vingut al mon amb tota felicitat. Que aquesta sigui preludi d'una interminable benhauransa.

Art de casa.—L'inspiradíssim artista torroellenc, el jove pintor amic nostre en Josep M.ª Mascort se troba a Barcelona amb objecte segons se ens diu de preparar una exposició de les seves obres. Desitjariem que's comprovés aquesta finalitat d'aquest viatge doncs estem segurs de que un éxit esciçant premiaria el treball i els merits de aquest nostre compatriota que honra la vila.

Casament.—Dintre pocs dies contraurà matrimoni la bella damisela Engracia Simón amb l'intel·ligent jove Lluís Sureda de l'Escala.

Nostre felicitació a la gentil parella.

D'un lunc.—En el lunc celebrat en la Lliga Republicana per a conmemorar l'aniversari de la proclamació de la República hi assistí el conegut periodista senyor Tona Xiberta. Aquest pronuncià un discurs que fou molt aplaudit.

De la profanació del cementiri.—Podem donar detalls respecte a la profanació que 's cometé en el cementiri d'aquesta vila i de la qual parlarem en el nombre passat.

El subjecte detingut s'ha declarat ser ell sol el autor del delict. Se li trobaren en un sarró, varis adornos de baguls els quals s'ha comprovat eran del que ell tragué d'un ninxo i robà creient-se segurament, que eren de plata.

Se compren, doncs, que el mòvil fou el robo.

Llista del sorteig de 1916

- 1 Ricard Maruenda Busquets.
- 2 Martí Planas Griset.
- 3 Josep Font Hostench.
- 4 Miquel Riera Colóm.
- 5 Emili Bou Pericot.
- 6 Judes Arqués Frigola.
- 7 Conrad Massaguer Llós,
- 8 Genís Planas Prats.
- 9 Pere Carbó Agustí.
- 10 Joan Puig Presas.
- 11 Guillelm Dalfó Vilagrán.
- 12 Gumersindo Vilá Bellapart.
- 13 Llorenç Ferrer Miás.
- 14 Josep M.ª Tauler Rigau.
- 15 Josep Masjoan Puig.
- 16 Venanci Pagés Farró.
- 17 Ramón Solés Xuclá.
- 18 Josep Martínez Urrutia Fernández.
- 19 Josep Presas Simón.
- 20 Josep Vallespí Polit.
- 21 Isidre Espigol Lloret.
- 22 Emili Nicolau Pericay.
- 23 Joan Tarré Roura.
- 24 Salvador Blanc Pons.
- 25 Joan Roure Ferrer.
- 26 Marián Ferrer Sábàt.
- 27 Josep Pujol Frou.
- 28 Pelai Borrat Marqués.
- 29 Martí Mercader Colls.
- 30 Joan Pagés Amat.
- 31 Baldiri Mareñà Climent.
- 32 Ramón Puig Arbós.
- 33 Abelard Comalat Bonany.
- 34 Rafel Torrent Expósito.
- 35 Joan Coll Feliu.
- 36 Narcís Vidal Massanet.
- 37 Josep N. N.
- 38 Josep Sauri Subirá.
- 39 Agustí Pagés Mir.
- 40 Josep Camps Pellicer
- 41 Albert Deusedes Roure.
- 42 Joan Ferrer Villena.
- 43 Joan Llenas Sala.
- 44 Antón Elías Ferrer.
- 45 Genís Puig Parada.
- 46 Laureà Ferreró Bonaset.
- 47 Josep Caritg Puig.
- 48 Genís Serra Torres.

LA ESCALA

Diumenge dia 20, celebrà la primera Vetllada el novell «Ateneu Victor Català», entitat modernament orientada que compta ja amb un número considerable de socis, animats tots ells d'un fort en-

tussiasme, garantia indispensable per a assolir una esplendorosa actuació.

Es posaren en escena el quadros dramàtics «Gent de Platja», «El camí dels pobres» i l'hermosíssima obra lírica «La Nit del Amor» curosament interpretats per la Secció Dramàtica del Ateneu, sobretot en aquesta darrera en la que hi obtingueren grans aplaudiments.

L'Orfeó del Ateneu en les que hi figuren les simpàtiques damiseles Maria Cros, Pepeta Tasis, Maria Bohigas, Tresa Sureda, Amanda Alsina, Amanda Oriol, Maria Arlá, Remei Oliver, Miquela Cros, Maria Mitjavila, Laura Sastre, i els coneguts joves Sentena, P. Oriol, J. Sureda, Ll. Oriol, P. Figueras, M. Brugués i P. Vicens, executà selectes composicions amb gran justesa i afinació mereixent l'elogi entusiasta de la nombrosa concorrencia que assistí a la vetllada.

Rebin tots i especialment les damiseles i el mestre del Ateneu D. Pere Ferrer, nostra coral felicitació.

Molt ens plaurà que l'obra del «Ateneu Victor Català» segueixi fermament avant, vençant els innombrables obstacles que sempre s'oposen a la marxa de les entitats modernament orientades.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRT EL DÍA 21 FEBRER 1916

Blat	de 21 a 22 ptes. quartera
Civada.	de 9 a 9'50 « «
Ordi	de 9'00 a 10'00 « «
Faves	de 15'00 a 16'00 « «
Esparcet	de 00'00 a 00'00 « «
Favó	de 15'50 a 16'00 « «
Besses.	de 16'00 a 00 « «
Mongetes	de 32 a 34 « «
Mill	de 16'00 a 16'50 « «
Blat de moro	de 16'00 a 17'00 « «
Bestiar porquí	de 18'00 a 25'00 « un
Oli	de 15'00 a 16'00 « el mallal
Ous	de 1'20 a 1'25 « dotzena
Gallines	de 7'00 a 11'00 « parell
Pollastres	de 3'50 a 6'00 « «
Anecs	de 5'00 a 7'00 « «
Cunills.	de 3'00 a 5'00 « «
Oques	de 5'00 a 7'00 « una
Patates.	de 6'00 a 0'00 « quintà
» de llevar	de 8'50 a 9'00 « «
Aufals	de 3'50 a 4'50 « «
Carbó vegetal	de 15'00 a 16'00 « càrrega
Tocinos grassus.	de 15'50 a 16'00 « arroba

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; 1' càrrega (pes) a 120 kilos; el quintà, a 40 kilos; 1' arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres. El mallal de ví, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362
Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí 3